

РЕШЕНИЕ

№ 2327

гр. София, 06.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 11.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6774** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/ във връзка с чл.30 ал.9 от Закона за филмовата индустрия /З./.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена от процесуален представител по пълномощие адв.С. О., срещу Заповед №64 от 20.06.2014г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, с която на основание чл.30 ал.7 от З. е отказано държавно финансово подпомагане за реализация на игрален филм „С лице надолу“, международна копродукция с рег.№14И003-МК.

Жалбоподателят оспорва административния акт като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Счита, че заповедта е немотивирана. Твърди, че копродукцията се реализира в съответствие с разпоредбите на Европейската конвенция за кинематографската копродукция /ЕККК/, по която Б. е страна, както и че отговаря на всички изисквания за подпомагане по З. и по Закона за държавните помощи /ЗДП/. Претендира се отмяна на обжалвания акт и връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Оспорва размера на претендираните разноски от ответника, които счита за прекомерни и несъобразени с фактическата и правна сложност на делото.

Ответникът – изпълнителният директор на Националния филмов център, чрез процесуалния си представител адв.П. С., оспорва жалбата. Сочи, че към момента

на разглеждане на филмовия проект от Финансовата комисия при НФЦ, снимачният период вече е бил започнал, което е пречка за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ съгласно чл.130 от Регламент №966/2012г., както и е в противоречие с принципа, заложен в З. и ЗДП, за подпомагане на бъдещи действия, а не за вече извършени. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Със Заявление вх.рег.№14И003/МК от 14.02.2014г. жалбоподателят е кандидатствал по реда на чл.31 от З. в обявен конкурс за държавно подпомагане на проекти, за които има осигурено финансиране от чуждестранен копродуцент от държава - страна по Европейската конвенция за кинематографската копродукция, или от държава, с която Република Б. има сключена спогодба в областта на филмовата индустрия. Жалбоподателят е кандидатствал като продуцент на игрален филм „С лице надолу“ с осигурено чуждестранно финансиране. Филмът е международна тристранна копродукция с общ проекто-бюджет от 3 199 949,90лв. Участието на жалбоподателя в продукцията възлиза на 23,58% от бюджета, или 754 469,43 лева. Останалите продуценти: Ле Пакт, Ф., и Л. Ф. Продакшън, Б., поемат съответно 51,88% и 24,55% от бюджета. Исканата субсидия е в размер на 400 000лв. Сценаристи на филма са К. К. и Е. К., режисьор е К. К., а в главните роли участват М. П. /Ф./, С. Н. /Б./ и С. С. /Б./.

Със Заповед №26 от 14.04.2014г. на изпълнителния директор на НФЦ е свикано заседание на Националната художествена комисия за игрално кино /Н./ за разглеждане на постъпилите пет проекта, извършване на оценка за съответствие с критериите по чл.27 от З. и класиране на проектите.

Проектът е разгледан от Н. като е извършена оценка по оценъчните карти по Приложение №3 към чл.16 ал.6 от У. правилник на ИА „Национален филмов център“ относно критериите по чл.27 т.1,т.2 и т.5 от З. – художествен потенциал в контекста на европейското културно разнообразие; търговски /зрителски/ потенциал и възможността за международно признание; професионален опит на продуцента и режисьора, признанието на техни предишни произведения от зрителите, на международни фестивали и номинации на професионални сдружения и организации. С решение по Протокол №1 от 22.04.2014г. филмът „С лице надолу“ е класиран на първо място. като е предложен за държавно финансиране.

Със Заповед №31 от 24.04.2014г. на изпълнителния директор на НФЦ е определена безвъзмездна финансова помощ за проекта в размер до 320 000лв. Наредено е окончателният размер на помощта да бъде определен съобразно разпоредбите на чл.28 ал.2, ал.4 и ал.6 от З..

В тази връзка проектът е внесен на 02.06.2014г. за разглеждане от финансовата комисия. Видно от подаденото заявление има известна промяна в общия бюджет на филма и в белгийския продуцент. От белгийска страна участва продуцентът Л. Ф. В., а бюджетът е променен на 3 677 128,10лв, разпределени както следва: 735 551,50лв или 20% за жалбоподателя; 58,57% за френския продуцент и

21,43% за белгийския продуцент. Поискана е субсидия от 350 000лв, която възлиза на 9,52% от общия бюджет на филма. Представени са календарен план, финансов план, общ и консолидиран /обобщен/ бюджет. Видно от представения календарен план снимките на филма са започнали на 17.02.2014г. и са продължили 49 дни – тоест момента на внасяне на проекта във ФК снимачният период вече е бил приключил. Предстоящи са обаче следващите дейности по завършване на филма. В периода от 16.05. до 15.09.2014г. се предвижда монтаж на картината, следва предвидено време за: монтаж на звука от 15.09 до 30.11.2014г.; специални ефекти и наносинхрон от 01.12 до 31.12.2014г.; музика от 01.08. до 30.11.2014г., премикс и финален микс от 03.01 до 20.01.2015г. От представените консолидиран и общ бюджет се установява, че и тримата продуценти участват във всички пера /концепции/ на бюджета. За сценарий, кастинг и творческа режисура, където са включени разходи за хонорари и авторски права, основната сума от 294 893.71 евро се поема от френския продуцент, а участието на жалбоподателя е в размер на 5 900 евро. Най-съществената част от дяловото участие на жалбоподателя в общия бюджет – 253 060,96 евро, е отнесена в раздел 09 от обобщения бюджет „Редактиране, музика и саундтрак“.

С решение по Протокол №71 от 20.06.2014г. ФК е приела, че проектът не отговаря на изискванията за държавно подпомагане, тъй като е в несъответствие със Закона за държавните помощи и Правилника за неговото прилагане. Като мотиви е посочено, че не са изцяло изпълнени изискванията за „комплектацията“ на проекта като не се сочи какви точно документи са изисквани и не са представени от жалбоподателя. Сочи се, че по-голямата част от филма вече е заснета, както и че консолидираният /обобщеният/ бюджет не е подписан от копродуцентите и на отделни места /неуточнени/ са налице „калкулативно неаргументирани“ разходи. По преписката липсват доказателства ответникът или финансовата комисия да са поставяли изискване за „комплектация“ на проекта с други документи, извън приложените към заявлението, както и консолидираният бюджет да е подписан от всички копродуценти. В съдебно заседание процесуалният представител на ответника заявява, че по принцип не се счита за пречка бюджетът да е подписан само от българския продуцент, тъй като само той е страна в административното производство пред НФИ. Показателите на бюджета, както и финансовото му осигуряване от страна на международните копродуценти, не се оспорват от ответника, което бе изрично заявено пред съда от процесуалния му представител. Като нарушение от страна на заявителя се сочи, че при определена максимална помощ от 320 000лева, е поискана сума от 350 000лева.

Финансовата комисия е приела, че „хонорарите в българската част на бюджета /не общите, а само включените за изплащане от бълг.част!/ са 65% от бълг.бюджет, при допустими 45-50%“. Направен е извод, че проектът не отговаря на критериите за допустимост съгласно европейското и българското законодателство без да е посочена нито една конкретна норми. Пред съда процесуалният представител на ответника потвърждава, че не съществува нито нормативен, нито вътрешен акт, който да урежда каква част от бюджета е допустимо да бъде изразходвана за хонорари за авторски и сродни права, като заявява, че това правило е наложено в практиката на финансовата комисия.

Позовавайки се на решението на финансовата комисия, изпълнителният директор на НФИ е постановил обжалвания административен акт, с който е отказал предоставяне на държавно финансово подпомагане за филма. В мотивите си

ответникът е изложил, че поради несъответствието си със ЗДП и ППЗДП проектът не може да бъде оценен по критериите на чл.27 т.2,3 и 4.

По делото са представени документи от чуждестранните продуценти, от които се установява, че от тяхна страна са осигурени средствата за финансирането на проекта: официални писма от CNC /Националния център за кино Ф./ от 15.10.2013г. и 16.10.2013г. за отпускане на 400 000 евро по проекта; официално писмо от Е. /Европейския фонд за подкрепа на копродукцията и разпространението на кинематографски и аудио-визуални творби по ЕККК/ от 20.12.2013г. за отпускане на 320 000 евро по проекта; официално писмо от Федерация В. -Б., Кабинет на министъра на културата, от 27.08.2013г. за отпускане на помощ за проекта в размер на 100 000 евро, както и доказателства за лично финансово участие белгийския продуцент в размер на 20 000 евро; договор от 23.10.2014г. с Т. Ф. Ф. енд Т. /Б./ за финансиране на проекта в размер на 250 000 евро.

Представени са доказателства за стратегията за управление и промоция на проекта: договори за предварителна продажба и международно разпространение на филма: договор между Сине плюс и френския продуцент от 03.12.2013г. за предварителна продажба за сума от 100 000 евро; потвърждение от С. М. А. S. /Б./ за предварително закупуване на филма за сума от 30 000 евро; минимална гаранция от френския продуцент за световно разпространение в размер на 160 000 евро.

Представените пред съда документи не се оспорват от ответника, както и не се оспорва, че те са били представени и в производството пред него като част от досието на филма – това е видно и от протокола от заседанието на ФК, в който тези документи са подробно описани.

Правни изводи:

При извършване на съдебната проверка съобразно чл.168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

1.Оспореният административен акт е постановен от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.30 ал.7 от З..

2.Актът е в предписаната от закона форма.

3.При издаването на акта са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които могат да бъдат определени като съществени и водещи до неговата отмяна. Нарушението на административно-производствените правила е съществено тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процедурата по предоставяне на държавно финансово подпомагане на проект за игрален филм, за които има осигурено финансиране от чуждестранен копродуцент от държава - страна по Европейската конвенция за кинематографската копродукция, е регламентирана в чл.30 от З., към който препраща чл.31 ал.1 от същия закон, и в У. правилник на ИАНФЦ. Българският продуцент кандидатства пред агенцията като

представя заявление по формуляр и изискуемите документи по опис.

Националната художествена комисия по игрално кино като консултативно-експертен орган към изпълнителния директор на НФЦ, разглежда постъпилите проекти, оценява ги по критериите по чл.27 ал.1 т.1, т.2 и т.5 и ги класира с мотивирано решение за всеки проект – чл.30 ал.3 от З., като спазва детайлно разписаната процедура в У. правилник на ИАНФЦ.

Изпълнителният директор на агенцията издава заповед, с която определя спечелилите проекти и определя максималния размер на допустимото подпомагане за всеки проект в съответствие с общия размер на финансовите средства – чл.30 ал.4 от З.. Съгласно разпоредбата на чл.28 ал.3 във връзка с ал.1 т.2 от З. за създаване на филми при условията на копродукция с държави - страни по Европейската конвенция за кинематографската копродукция, и с други държави, с които Република Б. има сключени спогодби в областта на филмовата индустрия и аудиовизията, размерът на средствата за държавно подпомагане на филми по ал. 1, т. 2, когато има осигурено финансиране от чуждестранен копродуцент, не може да надхвърля 20 на сто от средствата за филмопроизводство по чл. 18, ал. 2, т. 3. Това е финансовата рамка, която ответникът спазва при определяне общия размер на държавната помощ, в която следва да се вместят класираните от художествената комисия проекти.

До издаване на заповедта по чл.30 ал.4 административно-производствените правила са спазени стриктно. Нарушението на процедурните правила започва от внасянето на проекта във ФК.

Проектите, определени в заповедта на изпълнителния директор на агенцията по ал. 4, се разглеждат от ФК като експертно-консултативен орган, която съгласно чл.17 ал.2 от У. правилник на ИАНФЦ извършва експертна оценка съгласно критериите по чл. 27, ал. 1, т. 3 и 4 от З. - икономическа обоснованост на предлагания бюджет и пълнота на стратегическия план, представен от продуцента относно управлението и промоцията на проекта. Въз основа на оценката си ФК предлага на изпълнителния директор на агенцията размера на държавното подпомагане за всеки отделен проект. За разлика от подробните компоненти на оценката на Н., разписани в оценъчните карти по Приложение №3 към У. правилник, за оценката от ФК по чл.27 т.3 и т.4 от З. липсват нормативни правила.

В случая решението на финансовата комисия е фактически необосновано и правно немотивирано – не се сочи нито един конкретен факт за икономическа неоправданост на бюджета или за непълнота на стратегическия план по управлението на проекта, нито една конкретна правна норма, нито от националното законодателство, нито от правото на Европейския съюз.

Предназначението на решението на финансовата комисия като консултативно-експертен орган е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание окончателен акт на изпълнителния директор на НФЦ, но то няма обвързващо действие за него. Законът не предвижда възможност изпълнителният директор да връща преписката във ФК за ново разглеждане в случаите, когато счете, че решението ѝ е неправилно или немотивирано, но той е свободен в преценката си дали да приеме или да отхвърли решението на финансовата комисия. В случая той го е възприел изцяло и безкритично без да извърши собствена преценка на изложеното от комисията. Посочените мотиви, че поради несъответствие на проекта с българското и европейското законодателство не може да бъде извършена оценка по критериите по чл.27 ал.1 т.2, 3 и 4 т.3. са общи и неопределени – още повече, че

оценката по т.2 за търговски потенциал и международно признание е направена от Н.. Тези нарушения на административно-производствените правила са съществени, защото, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос.

4.Актът противоречи на материално-правни разпоредби на закона

При издаването на заповедта по чл.30 ал.4 следва да са съобразени кумулативните условия за допустимост на проектите по чл.31 ал.2 от З.: 1/средствата за финансирането на проекта, осигурени от чуждестранния копродуцент, са от международен, национален или регионален фонд или институция и/или телевизионен оператор с национален обхват на територията на страната на чуждестранния копродуцент; и 2/ делът на българския продуцент в бюджета на проекта е не по-малко от 20 на сто за двустранна копродукция и не по-малко от 10 на сто за многостранна копродукция. Безспорно е, че представеният от жалбоподателя проект отговаря на тези условия и е с най-висока оценка от художествената комисия. По преписката няма данни, а няма наведени и такива твърдения, заповедта на изпълнителния директор да е отменена по реда на чл.30 ал.9 от З., следователно тя е влязъл в сила административен акт.

Критериите за допустимост на филма за подпомагане са императивно посочени в чл.27ал.1 от З.: 1/ художествен потенциал в контекста на европейското културно разнообразие; 2/ търговски потенциал и възможност за международно признание; 3/ икономическа обосновааност на предлагания бюджет; 4/пълнота на стратегическия план, представен от продуцента относно управлението и промоцията на проекта; 5/ професионалният опит на продуцента и режисьора, признанието на техни предишни произведения от зрителите, на международни фестивали и номинации на професионални сдружения и организации.

Докато националната художествена комисия се произнася относно художествения и търговския потенциал на проекта и възможността за международно признание, опита на режисьора и на продуцента, то функцията на финансовата комисия е да подпомогне изпълнителния директор при определяне на конкретния размер на помощта като вземе предвид икономическата обосновааност на бюджета и стратегическия план за управлението и промоцията на проекта. Това в случая не е сторено. Вместо това в заповедта на изпълнителния директор по ал.4 изрично е наредено финансовата комисия да извърши проверка по критериите на чл.28, ал.2, 4 и 6 от З.. Разпоредбите на чл.28 ал.2 /във връзка с ал.1 т.1/ и ал.4 /във връзка с ал.1 т.4/ се отнасят за създаване на български филми и подготовка на проекти, включително създаване на филмови сценарии, за български филми и за филми при условията на международна копродукция с българско участие – следователно те са неотнормисими към процесния проект. Следвайки зададените указания в заповедта, финансовата комисия е следвало да съобрази спазено ли е изискването на чл.28 ал.6 от З. - размерът на средствата за държавно подпомагане да не надвишава 50 на сто от бюджета на проекта, което изобщо не е коментирано. Безспорно е, че проектът отговаря и на това изискване – видно от представените цифри в общия бюджет, максимално определения размер на субсидията 320 000 лева не

надвишава 10% от него.

Все пак финансовата комисия е изразила становище относно критерия по чл.27 ал.1 т. 3 - икономическа обоснованост на предлагания бюджет. Всички изложени аргументи обаче в решението ѝ са необосновани и неоснователни.

Няма правна норма, която да налага изискване помощта да се предоставя само за снимките на филма. Както става ясно от различните пера в бюджета, основното дялово участие на българския продуцент е за дейностите по монтажа и озвучаването на филма, които към момента на разглеждането на проекта във финансовата комисия още не са били извършени. Следователно помощта е търсена за бъдещи и неразплатени дейности.

В пълно несъответствие с представения бюджет е и изводът, че 65% от българското участие е предвидено за изплащане на хонорари. Както се установява и не се оспорва от ответника, от българското участие в размер на 390 782,30 евро, едва 5 900 евро са предвидени за сценарий, кастинг и режисура – перата в бюджета, по които се изплащат възнаграждения за авторски права и сродни на авторските права. Следва да се отбележи, че сценарист и режисьор на филма е К. К., а две от главните роли се изпълняват от български актриси, следователно голяма част от тази сума ще бъде изплатена в Б., което е в съответствие с общото изискване на чл.28 ал.7 от З. целевите финансови средства, отпускани по този закон, да се разходват на територията на Б.. На първо място изводът на финансовата комисия е фактически неверен, и на второ място, той е без правно основание. Не съществува нормативна разпоредба, която да определя процентно съотношение на средствата, предвидени за изплащане на хонорари, спрямо общия бюджет или спрямо дяловото участие на българския продуцент в копродукцията, още по-малко да въвежда това съотношение като критерий за допустимост на проекта и за икономическа обоснованост на бюджета. Финансовата комисия няма нормотворчески правомощия и не може да извършва финансова оценка по допустимост, позовавайки се на свои неписани обичайни правила.

Обстоятелството, че при внасяне на проекта във финансовата комисия жалбоподателят е заявил сума от 350 000 лева, няма правно значение и не води до необоснованост на бюджета, тъй като това искане на обвързва комисията, която следва да се съобрази с определената максимална сума в заповедта на изпълнителния директор на НФЦ по ал.4.

Констатацията, че на някои места разходите са „*калкулативно неаргументирани*“ е твърде обща и неопределена, поради което не може да бъде проверена и приета за вярна.

Специален акцент е поставен върху следната констатация: „*консолидирания разгънат бюджет не е подписан от копродуцентите, подписан е само обобщеният такъв*“. Както бе потвърдено от процесуалния представител на ответника, ФК не е поставяла никога изискване „разгънатия“ бюджет да се подписва от всички копродуценти. След като не се оспорват перата по бюджета, липсата на подписите на всички копродуценти не води до икономическа необоснованост на бюджета. —

При проекти с осигурено чуждестранно финансиране икономическата обоснованост следва да се преценява от гледна точка на разпределението на общия бюджет между копродуцентите и сигурността на тяхното финансиране. В процесния случай българското участие в проекта е с най-малък дял и са представени достатъчно доказателства за изпълнение на финансовите ангажименти от страна на чуждестранните партньори в съответствие с изискването на чл.31 ал.2 от З..

Неоснователни са доводите, изложени от процесуалния представител на ответника в съдебното заседание и доразвити с представената писмена защита, за нарушение на принципа за забрана за отпускане на помощи със задна дата, установен в чл.130 от Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза. На първо място, недопустимо е правните основания на административния акт да бъдат допълвани в съдебното производство и само това е достатъчно основание за отхвърляне на релевиращия довод. Но за пълнота на съдебните мотиви и яснота относно тълкуването и прилагането на законите от административния орган, съдът намира за необходимо да обсъди приложението на цитираната европейска норма.

Регламент № 966/2012 е неотносим към процесния случай, тъй като той регулира отношения, свързани с разходването на общия бюджет на съюза, приет в съответствие с процедурата по чл.314 от Договора за функциониране на Европейския Съюз, а в случая се касае за държавна помощ, отпускана от средствата на агенцията по чл.16 ал.3 от З. - такси, събирани по този закон; глоби и имуществени санкции по този закон; отстъпени продуцентски права върху български филми, когато са й предоставени по закон или с договор; приходи по изпълнението на договори за финансиране на производството, разпространението и показва на филми и други аудио-визуални произведения; средства от международни фондове и програми; неустойки и лихви за неизпълнение на договори, по които агенцията е страна; дарения и завещания; лихви по депозитите на собствени средства; други приходи, установени със закон или друг нормативен акт, напр. по трансфер от ежегодния бюджет на министерството на културата.

Отделно от това, както се установи, помощта е искана за бъдещи действия, които съобразно календарния план на проекта, към онзи момент не са били извършени и които са поставени във финансовия дял на българския продуцент. Следователно, дори и да има финансиране от фонд на Европейския съюз, включен в общия бюджет на съюза - за което няма никакви конкретни данни по делото, не е налице нарушение на чл.130 от Регламент № 966/2012 .

ФК не е установила пропуски в пълнотата на стратегическия план за управление и промоция на проекта. Констатацията, че *„следва да са налице и други предварителни писмени договорености, които не са приложени“* е твърде обща и хипотетична и от нея не може да се изведе извод за непълнота на стратегическия план. Още повече, че ФК в изпълнение на правомощията си по чл.17 ал.7 от У. правилник на ИАНФЦ е можела да изисква и да събира допълнителни доказателства, необходими за експертната

оценка, както от вносителя на проекта, така и от лицата, издали документ, представен от вносителя на проекта.

От административната преписка и представените доказателства в съдебно заседание не се установяват факти, които да сочат на неизпълнение на критериите по чл.27 от З., както и на несъответствие със ЗДП – следователно отказът да се предостави държавна помощ на филма „С лице надолу“ е неоснователен .

5.Административният акт е в противоречие с целта на закона, дефинирана в чл.1 от З. - държавно подпомагане на българската филмова индустрия, с цел да се създават условия за нейното развитие. Като отказва без законово основание подпомагане на филм на български сценарист и режисьор, който филм е с осигурено международно финансиране и е с художествен потенциал, който не се оспорва, изпълнителният директор на НФЦ не постига целта на закона да създава благоприятни условия за развитие на българската филмова индустрия.

Административният акт е незаконосъобразен на основание чл.146 т. 3, 4 и 5 и следва да бъде отменен, а преписката да се върне за ново разглеждане като производството започне от етапа по чл. 30 ал. 5 от З. и приключи с издаване на административен акт по чл.30 ал.6 от З. при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

В изпълнение на правомощието си по чл.174 от АПК съдът следва да определи срок за разглеждане на преписката и издаване на административния акт. Като взе предвид, че тримесечният срок за разглеждане на проекта по чл.31 ал.3 от З. е изтекъл, както и че не се налага събиране на нови доказателства, съдът намира за справедливо да определи общия срок по чл. 57 ал.1 от АПК за издаване на административен акт от едноличен административен орган – 14 дни, в който срок следва да се вмести и новото разглеждане на проекта от финансовата комисия.

Разноски:

При този изход на правния спор искането на ответника за присъждане на разноски за процесуален представител в размер на 6 880 лева е неоснователно – по аргумент от чл.143 ал.1 и ал.4 от АПК. Въпреки че в тази връзка възражението на жалбоподателя за прекомерност на адвокатското възнаграждение не следва да се обсъжда, съдът не може да не отбележи факта, че с публични средства на държавния орган е изплатен адвокатски хонорар, надвишаващ 230 пъти размера на определеното възнаграждение от 300 лева по чл.7 т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатското възнаграждение, което се присъжда на ответника при благоприятен за него резултат на основание чл.143 ал.4 от АПК.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което съдът не дължи произнасяне по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.174 от АПК,
Административен съд София - град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №64 от 20.06.2014г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ за повторно разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: